

[Niels Helveg Petersen]

Jeg tror, det er for optimistisk, og jeg tror, det er en lidt farlig optimisme.

Jeg synes, man skal se klart i øjnene, at en udvidelse af EF fra ni til tolv lande med de tre nævnte vil besværliggøre samarbejdet både politisk og rent praktisk. Jeg anser det for en uundgåelig følge, ikke noget, der skal få os til at ændre holdning til det, men som en uundgåelig følge alligevel.

Dernæst vil jeg gerne understrege følgende fra udenrigsministerens tale: »Det nuværende samarbejdes karakter bør bevares. Den heri nedfældede klare fordeling af kompetencen mellem medlemslandene og de fælles institutioner samt mellem disse indbyrdes bør bevares. Det samme gælder reglerne for det retsskabende samarbejdes form. Vi betragter fra dansk side det nuværende samarbejdes grundlag som tilfredsstillende«.

Det er et meget vigtigt afsnit i ministerens tale, for det betyder, at regeringen ikke ønsker en yderligere overførsel af kompetence til EFs organer. Det svarer aldeles til det radikale venstres opfattelse af de europæiske problemer, som de opræder nu.

Det forholder sig nemlig sådan, at problemet for EF i disse år ikke er mangel på kompetence til EFs organer, men mangel på enighed mellem medlemsstaterne i det konkrete: i energipolitikken, i fiskeripolitikken, i valutapolitikken for nu at nævne nogle af de vigtigste områder. Det er det, der er problemet, ikke at ændre de grundlæggende instrumenter for EF-samarbejdet.

Jeg vil gerne takke for den meget klare tilkendegivelse herom i udenrigsministerens tale, og jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at udenrigsministeren, som jo også er venstres formand, med dette afsnit i sin tale også tager afstand fra det program, som Føderationen af Europæiske Liberale Partier har udarbejdet forud for EF-afstemningen. Dette program bygger på en betydelig overførelse af kompetence til EFs organer, men jeg vil for god ordens skyld bede udenrigsministeren bekræfte, at min opfattelse på dette punkt er helt i overensstemmelse med ministerens egen.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg takker for den ganske brede positive holdning, som redegørelsen er blevet mødt med. Naturligvis er der fremkommet kritiske

bemærkninger, og det overraskede mig heller ikke, hvor de kom fra: vi ved jo, at der er partier, som ikke befinder sig i den brede udenrigspolitiske hovedstrøm, men som har særlige synspunkter. Jeg skal i dette indlæg prøve at kommentere nogle af de spørgsmål, som det rejser.

Jeg vil først knytte den kommentar til hr. Kjeld Olesens indlæg, at det er ganske rigtigt at sige, at afspændingsprocessen i Europa vil tage sin tid, og at det kræver tålmodighed. Det synspunkt er væsentligt, og jeg vil derfor understrege det her. Jeg nævnte det selv i min tale, men vi er nødt til at gøre det klart for hinanden, hver gang vi er tilbøjelige til at blive skuffede over, hvor langsomt det går, og skuffede over de tilbageslag, der kan finde sted. Det er i høj grad en psykologisk proces, vi skal igennem, og det drejer sig om at skabe forståelse mellem befolkninger og mellem politiske systemer, som i mange år har været stærkt adskilt fra hinanden. Jeg er også ganske enig i det, hr. Kjeld Olesen sagde om EFs fremtid, nemlig at det ikke måtte blive en lukket organisation. Jeg skal senere vende tilbage til de problemer, der rejser sig i forbindelse med udvidelsen, og som en række af indlæggene har berørt.

Hr. Jørgen Junior rejste et konkret spørgsmål i sit indlæg, idet han efterlyste nogle mere reelle oplysninger vedrørende den fiskeripolitiske situation. Han indrømmede, at de betragtninger, jeg fremførte, lød godt, men ville gerne vide noget om realiteterne.

Om realiteterne er der i øjeblikket ikke meget at sige; det tror jeg man skal gøre sig klart. Det, der indtil nu kan tales om, er en langt stærkere tilkendegivelse fra britisk side af en politisk vilje til at nå frem til en aftale. Men det vil også være rigtigt at sige til folketinget, at der ikke er konstateret konkrete fremskridt i forhold til den situation, vi nu har befundet os i i mange måneder. Men vi kan håbe, at den fornyede britiske interesse for virkelig at finde frem til en løsning også sikrer fremskridt, inden der holdes møde i Det europæiske Råd i begyndelsen af december, for regeringen har gjort det klart over for de øvrige EF-lande, at vi ønsker de principielle problemer, som denne fiskerisituation rejser, drøftet på Det europæiske Råds møde, medmindre der virkelig er sket konkrete fremskridt. Det er ikke bare et spørgsmål om masketørrelser, fangstplaner osv.,